

Látogatás

(a Takáts Gyula Emlékházban)

Takáts Gyulának házát
megleltem könnyedén,
hol a jelen a múlttal
örökre körbeér.

Az emlékek házában
Mnémoszüné figyelt,
a Balaton vizéből
pár korszonyit kimert.

Az út fölött a fáknek
lombja összeborult,
és nem lehetett látni,
az ég derús, borús.

A falon a festmények
mind feltárták maguk,
egy időtlen időbe
nyitottak kiskaput.

A kertjébe belépve
vártak a többiek,
de még maradt húsz percem,
hogy kezdődjön az est.

S ott voltak mind a tárgyak:
fényük már megkopott.
Hol ujjá érintette,
az asztal most poros.

Megint egy új tavasz jött,
egy újabb nélküle,
és lassan végignéztem,
hol telt az élete.

De nem érheti porszem
a szellem útjait,
ezen az úton jártak:
Takáts Gyula, Babits.

A könyvekben aludtak
a rég beírt nevek,
akár a földnek mélyén
sok ókori lelet.

De por nem ül azon, mit
a szellem alkotott,
legyen akár a helyszín
Budapest vagy Somogy.

Boa Virág: A toll fejlődése – Bírógraphy